MAGAZIN sportiv

O familie pe... două roţi

Nu de puţine ori întîlnim copii călcînd cu cinste pe urmele părinţilor lor, cîndva sportivi de performanţă. Şi în ciclism lucrurile se petrec la fel. Un asemenea exemplu ne-a fost prilejuit deunăzi de primele curse din acest an pentru copii. La categoria I (să-i spunem astfel), copii între 12—14 ani, victoria a revenit detaşat lui *George Negoescu*, iar la categoria a II-a (10—12 ani) pe locul II s-a clasat *Florin Negoescu*. Cei doi „performeri" sînt copiii cunoscutului ciclist internaţional, cîştigătorul „Cursei Scînteii" 1950, Gheorghe Negoescu, sau „Dede" (cum i se spune obişnuit), tehnician la Centrala Telefoane şi antrenor voluntar al secţiei de ciclism P.T.T.

Dar George şi Florin sînt ciclişti cu... vechime. Ei au început să pedaleze înainte de a împlini vîrsta de 3 ani, pe o bicicletă micuţă primită în dar de tatăl lor după victoria echipei romîne în turul R. P. Polone 1949. O asemenea bicicletă a primit atunci şi Ervand Norhadian, coechipier cu Negoescu — al cărui fiu Edmond se întrece de cîţiva ani cu băieţii lui Dede, cu prilejul „Zilei Internaţionale a Copilului". Duelul e aprig şi pînă acum punctajul e în favoarea „Negoeştilor". Cu alte cuvinte disputele cicliste, acerbe, de acum 10—15 ani, dintre Negoescu şi Norhadian, continuă prin urmaşii acestora.

Trebuie să ştiţi că ne aflăm în faţa unor autentici polisportivi. Alături de colţul cu trofee (cupe, fanioane, plachete, medalii) al tatălui lor, cei doi au început să strîngă un tezaur personal cu trofee: cupe, insigne, diplome din întrecerile de înot, ciclism, săniuţe, gimnastică... Într-un album, cu multe, multe poze de ciclism (fireşte) am găsit şi alăturata fotografie. E ceva mai veche, de acum 2-3 ani, dar imaginea aceasta se repetă cu regularitate; mai ales duminica, zi în care tatăl lor îşi ia în serios rolul de antrenor al celor doi mici ciclişti.

Cei trei la antrenament: Florin, George şi Dede Negoescu

— Dar cu cartea cum staţi? — l-am întrebat pe George (clasa a VI-a) care-şi pregătea lecţiile alături de Florin (clasa a IV-a). Amîndoi şi-au îndreptat privirile spre mama lor, ca şi cînd ar fi invitat-o să ia cuvîntul în locul lor.

Procedeul meu pedagogic — ne spune Dora Negoescu — este următorul: pînă nu-şi fac lecţiile cum trebuie nu au voie să plece „pe teren": iar dacă iau vreo notă ceva mai slabă (deh! uneori se mai întîmplă) nu urcă pe bicicletă pînă nu-şi îndreaptă nota.

— Cîţi kilometri aţi rulat pe 1960?

— Eh, puţini, nici 200...

I-am lăsat înoredinţat că de-a lungul anilor vor adăuga la aceştia mii şi mii de alţi kilometri, poate (de ce nu?) şi cîteva titluri de campion. Ce, numai tata?...

— em. i. —

Crosistul care nu mai are nevoie de antrenament

Orele 6 dimineaţa ale unei zile obişnuite de muncă. Poştaşul Iancu Florea, cu geanta doldora de scrisori şi ziare pleacă în cursă. Are traseu lung. Din piaţa Chibrit, unde se află Oficiul poştal 32, „taie" prin Clăbucet pînă dincolo de podul Constanţa, apoi colindă străzile Griviţei pînă dă piept cu „hotarul" Giuleştiului. Dacă socoteşti întreaga rută aduni cam 30—35 de kilometri. Atîta drum parcurge zi de zi factorul poştal Iancu Florea.

După un astfel de „antrenament" era normal ca la tradiţionalele crosuri ale poştaşilor, Iancu Florea să se situeze în frunte. În 1956 pe primul loc, în 1957, 1958 şi 1959 tot printre primii. Ce înseamnă pentru poştaşul nostru bagatela de 10 kilometri? Pleca la cros ca în cursa sa obişnuită. Doar că i se părea prea mică. De-abia un sfert de rută. Şi fără opririle obişnuite. În „crosul" de fiecare zi are mereu bucurii. Iată, s-a oprit pe calea Griviţei la numărul 472. Aici este o şcoală. Îl înconjoară copiii. Sînt în corespondenţă cu pionieri din Uniunea Sovietică şi ochii le strălucesc de nerăbdare să citească cu o clipă mai devreme veştile de la prietenii dragi. Cum s-ar opri şi poştaşul să se bucure de bucuria lor! Dar n-are timp. Îl aşteaptă, pe str. Mureş, un fost şef de atelier ceferist, azi pensionar. I s-a dublat pensia şi factorul poştal zîmbeşte gîndindu-se la vestea bună pe care i-o va aduce. Cînd trece prin noile cartiere parcă ar vrea să încetinească pasul. Nu se mai satură să le privească. Iată o străduţă ca oricare alta. Strada Arad. Cum arăta cu ani în urmă? Desfundată, fără canalizare, fără lumină. Azi este pavată, iar seara strălucesc luminile becurilor electrice. Îşi continuă drumul. Îi creşte inima de bucurie cînd trece pe strada Dej. Numai case noi, ale ceferiştilor.

...Dar şi crosul are satisfacţiile lui. Mai ales cînd ieşi primul. Pe pieptul poştaşului Iancu Florea, alături de insigna de fruntaş de poştă, străluceşte şi aceea de fruntaş sportiv.

Am stat de vorbă cu Iancu Florea. Omul care a parcurs în 14 ani de activitate mai mult de 100.000 de kilometri — fără... reparaţie, cum îi place lui să spună — ne mărturisea cît de mult i-a ajutat sportul:

„Mi-a plăcut să alerg de mic copil. În satul meu cutreieram ore întregi dealurile, astfel că în munca mea de poştaş mi-a venit uşor. Şi astăzi, după activitatea de fiecare zi practic exerciţii fizice. Vreau să rămîn... veşnic tînăr".

Ceea ce îi urăm din toată inima!

SANDU MARIAN

Un spectacol sportiv palpitant: dirt-track-ul

În secolul tehnicii şi al vitezii, sporturile mecanice au luat un avînt deosebit. Printre ele, la loc de cinste, se află motociclismul cu numeroasele şi variatele sale probe. Întrecerile de viteză pe circuit, motocrosul, regularitatea şi rezistenţa, alergările de viteză pe piste de gheaţă, cursele de îndemînare ş.a. cunosc o mare răspîndire. Cursele motocicliste sînt gustate de public — îndeosebi de tineret — care admiră curajul, tehnica şi îndemînarea piloţilor.

Printre genurile curselor motocicliste de mare spectacol se înscrie şi viteza pe zgură (dirt-track-ul). El are, faţă de majoritatea probelor motocicliste, un mare avantaj: se desfăşoară pe pistă şi dă posibilitate unui mare număr de spectatori să vizioneze în cele mai bune condiţiuni întrecerile.

Constructorii de maşini au realizat modele speciale pentru cursele de dirt-track, aşa cum sînt maşinile Eso (500 cmc) pe care le folosesc şi sportivii romîni. Aceste maşini dau posibilitatea concurenţilor să realizeze viteze mari pe ovalul pistei de zgură. Întrucît în turnante — pentru menţinerea vitezei — alergătorul se ajută de piciorul stîng au fost confecţionaţi „papuci metalici" de protecţie. Pentru stabilirea unui învingător, fiecare alergător trebuie să evolueze în compania celorlalţi participanţi (sistem turneu). Astfel că în cadrul aceleiaşi categorii se desfăşoară mai multe serii, cîştigătorul fiind desemnat de numărul victoriilor. Într-o serie iau startul patru alergători (la noi participă deocamdată doar trei) care se întrec de-a lungul a 3 ture de pistă. Se aleargă cu maşini speciale, care întrebuinţează drept combustibil... alcoolul.

Mîine dimineaţă se va desfăşura pe stadionul Constructorul din Capitală un nou concurs de dirt-track şi iubitorii sportului cu motor vor avea ocazia să asiste la dispute deosebit de spectaculoase.

H. N.

Breviar olimpic

● Cartea de identitate olimpică reprezintă documentul oficial pe care comitetul de organizare îl va elibera tuturor persoanelor care participă la J. O. Titularii cărţilor de identitate olimpică vor putea utiliza în mod gratuit mijloacele de transport speciale la stadioane, săli şi terenuri de sport, vor avea gratuitate pe toate transporturile urbane (tramvaie, autobuze, troleibuze) şi vor avea acces gratuit la toate muzeele şi galeriile Romei.

● *Cu ocazia J. O. de la Roma vor fi distribuite în total 272 medalii de aur, 272 medalii de argint şi 282 medalii de bronz. După cum se vede, medaliile de bronz sînt cu 10 mai multe. Această diferenţă provine din faptul că la box, la cele 10 categorii, vor primi medalii de bronz cîte doi boxeri de fiecare categorie (semifinaliştii). Numai la trei sporturi individuale se distribuie şi medalii pe echipe: scrimă, gimnastică şi pentatlon modern. Cel mai mare număr de medalii de aur se înmînează la atletism: 43, urmat de natație: 31.*

● La decizia Federaţiei internaţionale de specialitate, probele de călărie de la Roma vor fi cronometrate cu sutimi de secundă şi nu cu zecimi, ca pînă acum.

● *Pentru încălzirea atleţilor participanţi la întrecerile de pe Stadionul Olimpic s-a amenajat, în imediata apropiere a acestuia, „Stadio dei Marmi" care are pistele şi celelalte amenajări construite după aceleaşi procedee ca acelea de pe marele stadion. De pe „Stadio dei Marmi", printr-un tunel subteran de 130 metri, atleţii vor putea pătrunde pe stadion. Pentru vreme proastă, atleţii de la 100 metri plat şi 110 metri garduri au posibilitatea să se antreneze pe pista acoperită de la „Tre fontane" (130 metri, în linie dreaptă, opt culoare). În imediata apropiere a satului olimpic atleţii au la dispoziţie, pentru antrenamente, complexul de la Acqua Acetosa. Tot aici, se află şi cinci terenuri de fotbal pentru antrenamente.*

● Jocurile Olimpice de la Roma vor fi urmărite de 70 de societăţi de radio din 58 de ţări, care au cerut să facă transmisii directe sau înregistrări de minimum o oră pe zi. În funcţie de aceste cereri, R.A.I. amenajează 66 de studiouri de radiodifuziune într-o clădire din Foro Italico. La dispoziţia radio-reporterilor vor sta peste 250 de specialişti radiofonişti precum şi interpreţi cunoscînd fiecare cîte două limbi.

Pe marginea meciului Rapid-Farul

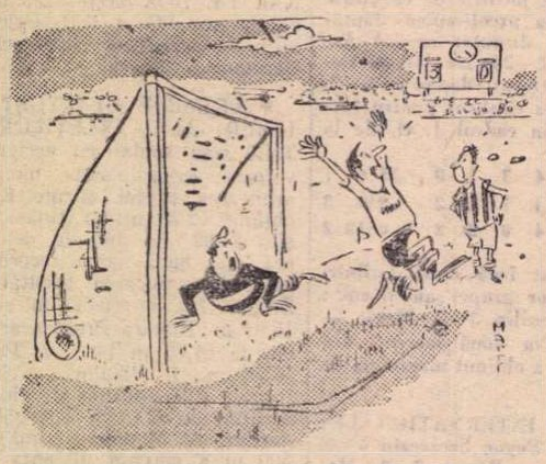

— Ce oameni, d-le! După ce că sînt pe trei sferturi bătuţi, le mai arde să bage goluri!!!.

Desen de MATTY

UMOR

Consolare...

Fiul faimosului fotbalist englez Stanley Mathews este şi el pasionat sportiv. Dar, spre deosebire de tatăl său, practică tenisul şi nu fotbalul. Într-una din zile micul Mathews a venit abătut acasă:

— *N-am fost primit într-un concurs* — s-a plîns tatălui său. *Mi-au spus că sînt prea mic.*

Stanley l-a consolat:

— *Nu fii trist. Nici pe mine nu mă mai primesc în concursuri. Spun că sînt prea... mare!*

Motiv întemeiat...

Fiind întrebat care este favoritul său în meciul de şah pentru titlul mondial, marele maestru Lilienthal a răspuns fără să ezite:

— *Bineînţeles că Tal!*

— *De ce bineînţeles?*

— *Pentru că* — a continuat marele maestru — *victoria lui mi-ar crea unica posibilitate de a fi măcar parţial, campion al lumii. Mă cheamă LILIENTAL...*

Poşta magazin

CONSTANTIN MANEA, MORENI. – Prima etapă a unui campionat de fotbal. O echipă învinge cu 14-1, iar alta cu 1-0. Care va fi înainte în clasament? Am mai vorbit despre acest lucru: echipa care a cîştigat cu 1-0. Se ştie doar că orice număr împărţit cu zero este infinit. Pe dv. v-a încurcat, se pare, faptul că, după prima etapă la rugbi, Dinamo Bucureşti care învinsese cu 19-6 a fost trecut în clasament înaintea lui C.S.M.S. Iaşi care cîştigase cu 8-0. La rugbi însă golaverajul nu se stabileşte prin împărţire, ci prin scăderea punctelor primite din cele marcate, ceea ce în cazul de faţă dă o diferenţă de 13 puncte în favoarea lui Dinamo faţă de cele 8 ale lui C.S.M.S. Nu e rău, pe viitor, să ne întrebaţi întîi pe noi şi pe urmă să faceţi... pariuri!

I. NAGHY, TIMIŞOARA. – Cupa „Jules Rimet", care se decerne echipei campioane mondiale la fotbal este transmisibilă. Ea nu revine definitiv nici unei ţări, indiferent de faptul că a cîştigat campionatul mondial de mai multe ori consecutiv sau alternativ.

MIHAIL SHINDA, BICAZ. – 1) Recordul mondial la aruncarea discului (femei) este deţinut de Nina Dumbadze, cu performanţa de 57,04 m stabilită în anul 1952. 2) La Jocurile Olimpice de la Melbourne, U.R.S.S. a cucerit 37 medalii de aur, 30 de argint şi 32 de bronz, iar S.U.A. a obţinut 32 medalii de aur, 25 de argint şi 17 de bronz. Sportivii romîni au cucerit 5 medalii de aur, 3 de argint şi 5 de bronz, situîndu-se ca număr de medalii de aur obţinute pe locul 8 din lume, înaintea Germaniei, Japoniei, Franţei, Canadei, R. P. Polone, R. Cehoslovace, Finlandei etc. 3) Dacă un apărător aflat în interiorul careului de 16 metri loveşte mingea cu mîna în timp ce aceasta se afla în afara careului, ce decizie va da arbitrul? Lovitură liberă de pe locul unde se găsea mingea şi nu jucătorul.

ZOLTAN ISCOVICI, PITEŞTI. – 1) Radu Negulescu are 19 ani. 2) Ivansuc, aripa dreaptă a Ştiinţei Cluj, este originar din Reşiţa. În august împlineşte 22 de ani.

V. BALAŞ, ORADEA. – 1) Cacoveanu a debutat în echipa Solvay din Uioara. S-a remarcat în echipa Metalul Cîmpia Turzii, de unde a venit la Progresul Bucureşti. Din 1955 joacă la C.C.A. În septembrie împlineşte 25 de ani. – 2) Tiberiu Bone are 31 de ani. I-a împlinit la 12 aprilie.

TOMA PASCU, BUZAU. – Bill Nieder, recordmanul mondial la aruncarea greutăţii (19,99 m) are 1,91 înălţime şi cîntăreşte 115 kg. Nu e prea tînăr: în august va avea 27 de ani. El a concurat, de altfel, şi la Jocurile Olimpice de la Melbourne, unde s-a clasat pe locul al doilea, după Parry O'Brien.

N.P., CLUJ. – A.M.E.F.A. s-a numit pînă acum 2 ani U.V.A. E clar, da?

ION DREVE, BUCUREŞTI. – Un set la tenis de masă ţine pînă cînd unul din jucători realizează 21 de puncte, lăsîndu-şi adversarul în urmă cu cel puţin 2 puncte. Partida se prelungeşte pînă ce se ajunge la această diferenţă. Au fost seturi care au „mers" pînă la 34 de puncte... şi poate şi mai mult (nu există o evidenţă precisă în această direcţie). Pentru a se pune însă frîu „tăcănelii", s-a stabilit că un set nu poate dura mai mult de 20 de minute. Jucătorii sînt avizaţi, printr-un semn al arbitrului, cînd mai sînt 3 minute de joc. La expirarea lor, cîştigă jucătorul care are un cît de mic avantaj: chiar de un punct. Dacă situaţia e egală, arbitrul anunţă „ultimele 5 minute de joc", specificînd însă că „primul punct cîştigă". Dacă un set consumă timpul de 20 de minute, următoarele nu mai pot dura decît 10 minute (cu aplicarea aceloraşi reguli).

ION POŞTAŞUL

Redacţia şi administraţia: Bucureşti str. Vasile Conta nr. 16 telefon 11.10.05. Interurban 72. Nr. 1—2 STAS 3452. Intreprinderea Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu 23—25
X X
Abonamente se fac la oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi